

heder, som gerne skulde sættes i Gang, vil koste for fuldkomment at kunne fylde sin Plads, maa der svares ca. 20 Mill. Kr. Det er en Sum, som mange, mange Gange overstiger St. Thomas Havns Kræfter og desværre ogsaa maa siges at overstige den danske Stats, saaledes som Forholdet er. Vi have som bekendt i meget høj Grad maattet appellere til Kreditten, den udenlandske Kredit, og komme til at appellere til den endnu i nogen Grad, saa jeg tror ikke, det vil være forsvarligt at foreslää et saadant Beløb til Indretning af en første Klasses Havn paa St. Thomas, naar det skulde tilvejebringes ved Laan; jeg tvivler ogsaa meget paa, at man fik den høje Rigsdags Samtykke dertil. Opmærksomheden maa saa væsentlig rette sig mod det private Initiativ. Fremmede Finansgrupper have givet Antydninger i Retning af Opnaelse af Koncessioner i St. Thomas Havn paa Værfter og Havneanlæg. Jeg har ikke set paa dette med særdeles megen Sympati — det er for øvrigt heller ikke kommet til egentlige Underhandlinger derom. Men jeg har, som sagt, paa Forhaand ikke set derpaa med særdeles megen Sympati, thi jeg mener, at naar St. Thomas Havn skal blive en første Klasses Havn og fylde den Plads, vi ønske, den skal fylde, skal det ske under dansk Farver, ved nationalt Initiativ og under dansk Ledelse, og det saa meget hellere, som vi virkelig i vort Land have Kræfter, der ere i Stand til at udføre et saadant Arbejde, Kræfter, som ere i Stand til at lede og udnytte det baade maritimt og kommercielt.

Der er nu en Kreds af Mænd her i Landet, som allerede i nogen Tid har haft Opmærksomheden henvendt paa St. Thomas Havn, som delvis ogsaa praktisk har med den at gøre, og som allerede i Aaringer har syslet med Tanken om at skabe et fuldt moderne Havneanlæg der, der kunde gøre Øen til det Midtpunkt for Handelen paa Mellem-Amerika, som den bør være. Det er denne Kreds af Mænd, der har dannet det Konsortium, der søger Koncession paa Udnyttelse gennem Tørlægning og Uddybning af et Areal indenfor den dansk-vestindiske Ø St. Thomas Havn, hvilken Koncession det er dette Lovforslags Formaal at give Finansministeriet Bemyndigelse til at udstede. Konsortiet bestaar af Direktøren for Østasiatisk Kompagni, Etatsraad H. N. Andersen, administrerende Direktør for Det forenede Dampskibsselskab Cold, Direktør for Land-

mandsbanken, Etatsraad Emil Glückstadt, Grosserer, Fabrikant Holger Petersen og Kammerherre, Viceadmiral Richelieu. Disse Navne ere jo vel kendte og behøve kun at nævnes for at fremkalde Forestilling hos enhver af os om Mænd, der virkelig have Forstand paa den Opgave, der her er Tale om at løse, og som ogsaa have Evne til at løse den. Med denne Kreds af Mænd traadte jeg i Forhandling i Sommer; denne Forandling har været ført hele Resten af det forløbne Aar, og Resultatet af Forhandlingerne er det Lovforslag, der i Dag forelægges for det høje Ting. Den paagældende Kreds, hvis Forretningsfører er Østasiatisk Kompagni gennem dets Direktør, Etatsraad Andersen, havde helst ønsket, at det blev Staten eller St. Thomas Havn, som tog denne Opgave op; de vare villige til at yde deres Bistand med Raad og Daad, men de ønskede, som sagt, helst, at det blev Staten eller Havnen, der løste denne Opgave. Af de Grunde, jeg før har nævnet, kunde deres Ønske ikke opfyldes, og jeg vil føje til, at jeg ogsaa betragter det som heldigst for Sagen, at denne Opgave kommer i dygtige, initiativrige og fremadskuende Forretningsmænds Hænder, fremfor at den ligger i Havnebestyrelsens eller at den ligger i Statens Hænder. Det er utvivlsomt, at forretningsdrivende Selskaber eller Forretningsmænd, hvoraf flere have praktisk med Søfart og Handel paa de vedkommende Egne at gøre, ville have bedre Betingelser for at udføre dette store Arbejde og navnlig for at udnytte det, end nogen som helst Embedsautoritet kan have. Jeg tror derfor ikke, der er nogen Grund til at beklage, at det bliver det private Initiativ, som faar Ledelsen af denne Sag, og ikke Statsmyndighederne. Selvefølgelig har Koncessionen krævet meget indgaaende Forhandlinger. Det har været min Opgave at søge at faa Anlægget saa udstrakt og saa fyldestgørende i alle Henseender som muligt, og den samme Opgave har det højtærede Konsortium haft, saa der ere vore Bestræbelser faldne sammen. Men dertil kommer, at jeg selvfølgelig har maattet tage en Række Hensyn til bestaaende Forhold paa St. Thomas, til statslige Forhold og, hvad jeg særlig ønsker at fremhæve, til, at Foretagendet kan træde ud i Livet, hilst oprigtigt velkommen af den vestindiske Befolkning paa vedkommende Ø. Det skal ikke komme til dem som en Overmagt ude fra, som noget, de kunne have Grund til at tro vil trykke dem paa nogen Maade; det skal komme som en mægtig, hjælpende Haand til Fremhjælpning og Ud-